

og Folkestyre, maa samles om Socialdemokratiet og bidrage til Bevægelsens Enhed og Kraft, hvis deres Bekendelse til Demokratiet skal opfattes ærligt.

Det bestaaende Kommunistparti er alene ved sin Eksistens en Fare for Arbejderbevægelsen, thi den giver stadig demagogiske Modstandere deres ellers manglende Grundlag for reaktionære Anslag mod den samlede Arbejderklasse.

For Socialdemokratiet er Kampen for samfundsmæssige Retsbegreber uadskilleligt forbunden med Respekten for det enkelte Menneskes aandelige Frihed og sociale Medbestemmelsesret. — Socialisme og Diktatur er uforenelige, medens Socialisme og Demokrati er uadskillelige.

Vi anerkender det demokratiske Princip i alle Samfundets Forhold, saaledes ogsaa den fulde Ligeberettigelse paa det politiske og økonomiske Omraade for Kvinder og Mænd, for alle Grupper i Samfundet, uden Hensyn til Køn, Race eller Religion.

Bekræftelse af Nationen.

Det danske Socialdemokrati erkender sig gennem historisk Skæbnefællesskab som en Del af den danske Nation.

Igennem to Menneskealdres Arbejde og Kampe har den danske Arbejderklasse, støttende sig til Organisation og politisk Virksomhed, erobret sig Plads og Indflydelse i det nationale Folkefællesskab. *Arbejderne er nu ligeberettigede Medborgere i Samfundet og bygger videre paa gode, danske Traditioner, paa aandelig Frihed og fordragelig Samvirken.* Klassemodsætningernes Ophævelse er fremdeles et af Maalene, og med Opnaaelsen af dette vil den afgørende Hindring for Nationens Enhedsfølelse være bortryddet.

Plan og Orden.

Det socialdemokratiske Parti ser det som sin Opgave at arbejde for en stadig Forbedring af det fælles Samfund, for Højnelse af Kulturen, for planmæssig, samfundsmæssig Produktion og Omsætning og dermed for en sund og solid Udvikling af Samfundets og Befolkningens økonomiske Grundlag.

Uden at anerkende Principper, som er accepteret af Stater, der har forkastet det demokratiske System, og uden